

fenhed som dem, det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) fremkom med, men de er bestridte fra anden Side. Det er alt, hvad der foreligger til Bedømmelse af denne Sag. De Herrer, der har haft denne Sag til Overvejelse hele Vinteren, skulde virkelig have leveret en Smule Materiale, saa at der kom til at foreligge Beviser for, at det er en Landeplage, der er Tale om, men det foreligger der, som sagt, ikke det fjerneste om. Der foreligger kun Paastande i saa Henseende, og derfor mener jeg, man ikke skal tage disse Paastande alt for højtideligt.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) kan stole paa, at nede i Syd-sjælland faar han ikke Lov til at blive staaende ved dette Lovforslag. Jeg talte for et Par Dage siden med en Gaardejer fra samme Egn, hvor det ærede Medlem er valgt. Han sagde, at denne Lov var uden Betydning, „men jeg vil sige“, sagde han, „at hvis Rigsdagen vedtager en saadan Lov, skal den snart komme til at vedtage en ny af samme Beskaffenhed. Jeg har min Mark tæt op ved nogle store Skove, lidt før vi naar ned til Næstved. Der kan man i April Maaned hen ad Aften se Sne af Harer, der er ude at møtte sig paa det friske Korn, der lige er kommet frem, og de anretter megen Skade i Kornet. Vedtager Rigsdagen nu en Lov om at udrydde Raagerne paa den Maade, som er foreslaaet, maa det ogsaa kunne forlanges af dem, der lider Skade ved Harer, at Harerne skal udryddes paa samme Maade“. Og naar det ærede Medlem fra Næstved er naaet saa langt, vil der ogsaa komme nogle, som siger til Rigsdagen: Der er Stæren! Den plukker alle de søde Kirsebær, som vore Børn skulde have at delikater sig med, og nu maa I virkelig sørge for at faa Stæren udryddet her i Danmark. Der er ingen Grænser — det kan det ærede Medlem fra Næstved være sikker paa — for, hvad der kan stilles Krav om paa dette Omraade.

For øvrigt fremkalder det Forligsforslag, der her foreligger til Behandling, den nærliggende Tanke, om vi ikke kan faa en Slags Mellekommunalbeskatning for Raager. Her er altsaa Tale om Raager, der har Opholdskommune i en Kommune, men som ernærer sig i en anden. Udvalget er kommet lidt let over Løsningen af Spørgsmaalet om, hvorledes Udgifterne til Udryddelsen af disse Raager skal fordeles. Der staar saaledes i Ændringsforslaget til § 2: — jeg vil gerne have Lov til at læse

et Par Linier op —: „Hvis hverken Ejeren (Brugeren) af de Jorder, hvor Raagekolonien findes, eller vedkommende Kommunalbestyrelse vil lade Raagekolonien ødelægge, kan disse ikke modsætte sig, at den eller de Kommunalbestyrelser, som har indsendt Klagen, selv foranlediger Raagekolonien ødelagt“, og saa føjes der til i § 3: Mindst to Dage — der er ikke lang Betænkningstid — førend vedkommende skal udlevere sin Ejendom, er han „pligtig at taale, at Ødelæggelsen foretages paa hans Grund af Personer, der er forsynede med Kommunalbestyrelsens Legitimation hertil“. Der skal altsaa rimeligvis udleveres en Slags Brandskilte, for at enhver, naar de gaar i Krig i en fremmed Kommune, kan se, hvad det er for en Invasion, der kommer. Man faar af hele den Form, Lovforslaget her har, et levende Billede af den Historie, vi lærte paa Skolebænken om det berømtelige Afsnit i Molboernes Liv, da de skulde jage Storcken ud af Kornet, og de ærede Medlemmer fra Skelskør (R. Andersen), Gudme (Emil Petersen) og Næstved forekommer mig at være dem, der skal bære den ene Mand gennem Marken, for at han kan jage Raagerne ud.

Kofoed: Jeg vil sige til de ærede Medlemmer fra Gudme (Emil Petersen) og fra Næstved (Andreasen), at det ingenierte er rigtigt, at jeg og de, der ser paa denne Sag ligesom jeg, har været imod overhovedet at komme de Landboere til Hjælp, der lider Skade ved Raageplagen. Jeg har siddet i Udvalget sammen med det ærede Medlem fra Næstved og er naaet til fuldstændig Enighed med det ærede Medlem. Vi udarbejdede et Lovforslag sammen, som vi var enige om, men som faldt, fordi det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) var mere blodtørstig end det ærede Medlem fra Næstved. Jeg har derved vist, at jeg gerne vil være med til det, jeg kalder en velmotiveret Udryddelseskrig mod Raagerne, en Udryddelseskrig, som man har Garanti for virkelig er nødvendig paa vedkommende Sted, fordi der sker en Skade, som Landboerne ikke vedvarende kan finde sig i. Men det, der her er foreslaaet, er noget, jeg for mit Vedkommende ikke kan være med til, thi det gaar ud over den rimelige Grænse, jeg mener, der maa sættes i en saadan Raagekrig, og jeg vilde finde, at der ingen Skade vilde ske, om vi forkastede det Forslag, som vil fremkomme, hvis der bliver Flertal her i Tin-